

Armel Barraud. Varpaisillaan hän luikui oven alta, 2008

Armel Barraud

(<http://www.armelbarraud.com/fr/travaux/>) (s. 1979 FR)

Sepän talo 19.7.– 27.7.2008

Voikukkanainen 2008, nyplätty metallilanka, yksityiskohta

Pariisin l'Ecole des Arts Décoratifs -korkeakoulussa animaatioelokuvien tekemistä opiskeleva Armel Barraud viettää kesän Raumars taiteilijavierasohjelman residenssitaiteilijana ja on työstänyt näyttelyään raumalaisten nypläystä harrastavien henkilöiden kanssa. Rauman kaupungin kulttuuritoimen kanssa yhteistyössä tuotettu näyttely on esillä Pitsiviikon ajan.

Armel Barraud on palkittu ranskalaisen pitsijärjestön FFDB:n (Fédération Française des Dentelles et des Broderies) järjestämässä kilpailussa, jonka aiheena oli perinteestä poikkeavan pitsin käyttö. Sen jälkeen hän on suunnitellut tehdaspitsimalleja ja opiskellut nypläystä Portugalissa. Armel Barraudta kiehtoo nypläystekniikkaan liittyvä liikkeen kauneus. Vuorovaikutuksesta nyplääjien kanssa Armel Barraud ajattelee, että liikkeillään nyplääjät välittävät hänelle osan aineetonta maailman perintöä.

Taiteilijana Barraud etsii uusia käyttötarkoituksia nyplätylle pitsille. Näyttelyn teoksissa on kyse nypläystekniikalla tehdyistä kuvista, joissa metallilangat yhdistyvät muihin materiaaleihin. Jokainen pitsi on seurausta vuoropuhelusta ympäristön vaikutuksen, tilan ja metallilangan kesken ja määrää taiteilijan mukaan kulloisenkin näyttelyn tunnetilan.

Installaatio ”*Varpaisillaan hän liukui oven alta*” antaa kesyttää yksityisen tilansa, seinä näyttää elävältä ja liikkuu valon myötä – luonnollisen tai keinotekoisen – joka luo lankojen varjoja ja muuttaa vähitellen sen mitä katsoja havaitsi ensimmäiseksi. Materiaalina metalli tekee varjoista yhtä tärkeitä kuin langalla aikaan saadut muodot.

Näyttelyn pitsit ovat saaneet aiheitaan taiteilijan Raumalla viettämästä ajasta: Rauman Museossa sijaitsevasta laivan keulakuvasta, vapaana kasvavista voikukista, yöttömästä yöstä ja puusta. Barraud kertoo näyttelyn synnystä seuraavaa: ”Ennen kuin tulin Suomeen, Raumalle, kuvittelin, että koko kaupunki olisi rakennettu puusta. Paikan päällä huomasin, että metsän ja sahan tuoksu oli toden totta läsnä kaikkialla kaupungissa. Kaurismäen filmin tulitikkutehdas ei varmaankaan ole kaukana Raumalta? Tiesin myös, että kesällä ei ole yötä, mutta en kuvitellut että vuorokauden rytmi täällä menisi täysin sekaisin. Sijoittamalla näyttelyn kuviopitsin hämärään huoneeseen olen halunnut luoda yön keskelle kesää. Nyplääjien neulojen tekemät reiät muuttuvat silloin tähdiksi. Pitsissä olevat kuviot sulautuvat tämän talon seiniin, ja muuttuvat liekehtiväksi maalatuksi seinäpaperiksi, joka olisi voinut kuulua talon entiselle omistajalle. Katsoja löytää pitsin itse valaistessaan sitä taskulampulla ja jokainen voi löytää sen eri tavalla valaisukulmasta riippuen.”

(<http://www.resartis.org/>)

(<http://www.taike.fi/>)

(<http://www.rauma.fi/>)

(<http://www.erkkipaasikivensaatio.fi/>)

(<http://www.satakunnantaidetoimikunta.fi/>)

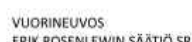
(<http://www.vakka-suomennuorisosaatio.fi/>)

(<http://kordelin.fi/>)

(<http://lastenkulttuuri.fi/>)

(<http://rosenlew.net/>)

(<http://www.raumantaidemuseo.fi/>)